

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пор.
Конто пост, шльа, 143.322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 4.50 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 21 фр. фр.,
Італії 7.50 ал., Німеччині 7.50 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 15 лей,
Волгарії 7.50 ал., Австрії
7.50 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29.41.
«Друкарні»: 29.36.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІН.
СТРАШІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

На переломі

Львів, 23. січ. 1928.

Находимося на переломі виборчої акції. Перша її фаза закінчилася з днем 15. січня, з днем закінчення перевірки виборчих списків. Не можна сказати, щоб вона виявила підвищене зацікавлення або напруження виборців. Навпаки, якась сонливість й охалівість супроводжала всю добу перевірки виборчих списків. Цікаво, що цієї справи ані словом не порушувало в газетних дописках. Видно, що майже ніхто не звертав на неї уваги. Так діялося не лише на провінції, але і в центрі. Кепсько функціонували під тим оглядом і партійні організації. Поза соціалістичною організацією ні одна з партій чи організацій не створила у Львові рекламних комісій. Такий самий стан виборчої акції можна було обсервувати не лише на нашому терені, але і в сучасній Польщі взагалі. Широко маси не пристрахаються до виборів, бо видно, що вони втратили віру в законодавчі установи сучасної польської держави.

Оборонці парламентарної системи, особливо пелесівці, роблять з того приводу закиди урядові, який від травневого перевороту напосівся знищити віру в парламент. І навіть тепер, незвичайно активно виступаючи у виборчій кампанії, потрапляють до виборів, бо видно, що вони втратили віру в законодавчі установи сучасної польської держави.

Оборонці парламентарної системи, особливо пелесівці, роблять з того приводу закиди урядові, який від травневого перевороту напосівся знищити віру в парламент. І навіть тепер, незвичайно активно виступаючи у виборчій кампанії, потрапляють до виборів, бо видно, що вони втратили віру в законодавчі установи сучасної польської держави.

ча акція між організаційними центрами та їх провінційними й місцевими відділами, розвивається пошуканка «виборчими союзами», відбувається творення блоків, устійнювання державних й окружних лист та намічування черги кандидатів. Ця мішана фаза визначається вже підвищеними настроями, ініціюючи виборчу агітацію. В цьому періоді не лише мусять стати наглядними всі союзи, блоки, порозуміння, не лише мусять виступити всі живі партії й організації, але й мусять зазначитися найактивніший товчок, імпульс особистий. Всі ці чинники шляхом преси, віч, зібрань, нарад, порозумінь, полеміки — вводять у виборчий рух, у виборчий крутиж усе ширші громадські кола, все більші маси. Виборча акція зі стану повільного, майже статичного, переходить у рух рівномірно прискорений.

Та дійсна виборча агітація, жива виборча кампанія, боротьба за душу, а головне за голос виборця настає аж в третій фазі, де чинник особистий грає виключно, передову роль. Це діється з моментом зафіксування державних й окружних виборчих лист, після 25. січня, зг. після 3. лютого. Зголошені виборчі

листи кладуть край всяким торгам, порозумінням, блокам, змінам особовим і черговим. Тут уже нічого не можна зробити, хіба відкликати листу або поручити виборцям не голосувати на неї. Більш нічого! Тут муситься обстоювати вже зафіксоване — без огляду на те, чи воно добре сталося, чи кепсько, чи є які недостачі у виставлених листах, чи ні, чи більше або менше гідними є виставлені кандидати.

Кандидати, які до часу зафіксування виборчих лист є здебільшого скритими, — можна сказати — паперовими, аж тепер виступають на ширшу арену, йдуть в маси, щоб заперезувати себе особисто, щоб показатися виборцям, щоб в народню гущу понести програми, кличі й ідеї, щоб виявити обличчя своє власне й обличчя тієї програми, на якій основі вони посягають по представництво народу.

Аж тоді розхитається народне море, аж тоді момент особистий введе маси в прискорений рух думок і почувань, аж тоді почнеться справжня виборча кампанія, аж тоді зросте зацікавлення, щоб в дні виборів перейти в хвилююче напруження. Тепер ми саме находимося на переломі.

богато. Ця стаття присвячена окрему увагу, коли вона буде надрукована в цілості.

З першого числа органу українського соціалістичного пролетаріату «Вперед» (з дати 22. січня) довідаємося, що Центр Комітет соціалістичної групи «Вперед» закликає виборчий блок з українським соціалістично-радикальною партією і поставив під своїм ґрунтом таких кандидатів: у 50 окр. (Львів) дир. Порф. Буняка; у 52 окр. (Стрий-Дрогобич) учителя Генрика Ковалю; у 53 окр. (Станіславів) урядника Каси Хорих у Львові Володимира Темницького і головному кандидату до сенату в львівського воєводства Івана Жовніра з Перемишля.

Думки і мрії «кресових» Шелів.

«Слово Польське» від хвилі переходу на більш «консервативну» платформу ціпає в майню інтервю. Висвітлюючи цю органу інтервюють тепер не тільки кожного стрічного політичного діяча або такого «сенсаційного мужа», як Штайгер, але не хestують також розмови з і з асоційованими величинами. Недаром на сторінках цього пресового бастиону польської шовіністично-імперіалістичної думки появилася інтервю з незвичайним атавизмом Хлопського Сторонництва у зв'язку з виборами і то на терені Сх. Галичини. Варто познати, чому Шелів і мрії цих «кресових» Шелів, цих напалків мазурських рідуків — тим більше, що вони найме в цілості торкаються українського селянства, що вони відкривають польські зазіхання у відношенні до нашої маси. Отже:

Хлопське Сторонництво вважало, що обов'язком польського громадянства й уряду є перевести зі Сх. Галичини до союму якнайбільшу кількість таких посіл, які без огляду на національність стануть до згідної співпраці в союмі і, не вступлячи польської державності, будуть лояльними громадянами держави. Для поляків байдужим, кілько неприємних поротів польської державності вийде до союму зі сторони українців. Велика кількість посіл, що не признають польських границь, вплине відносно не лише на працю союму, але також викличе небажаний відгомін кордоном. Тому атомів українського населення треба вибрати ті елементи, які не бажають війни з польською державою, які погодилися би з існуючим станом річей. А такі елементи серед українців існують. Там елементом є в верху чергу український селянин (ось куди шити!) — Ред.) який бачить згоди і з нездоволенням відноситься до своєї інтелігенції — адвоката і поміка. Ці останні ще не погодилися з існуючими відносинами в польській державі. Але коли до того прйде, й українці так само, як були лояльними громадянами Австрії, ступити теж причетними Польщі і комуністичного польського уряду. Про них можна буде сказати: «Die Ukrainer sind für jede polnische Regierung zu haben». Той процес вимагає довгого часу. Треба його прискіпати. А це станеться тоді, коли польське громадянство понад голови української інтелігенції порозуміється з українським селянством.

Тому в часі тих виборів виступає з пропозицією до уряду, щоб не дивлячись на Хлопське Сторонництво наймаше польськй в українській кандидати. Класові хлопські гасла певно впливали би на союму українських селян. Посил — українськй селянин певно був би дуже сприйнятий елементом у союмі. Польськй шельма хотіла сполучити українську шельму, — польськй хлоп удержавити, що так сказав українськй хлоп.

Українська селянина з недовірою відноситься до української інтелігенції, бо вона його обманула. Польськй українськй діяч 1918—1919 рр. закликав українськй

Перед виборами.

Українська «робітничка» кандидатура у Львові. — Сельробітські гасоси до неї. — Кандидати соц. групи «Вперед».

Появилася на мурах столичного Львова величезні афіші, задресовані до всіх «людей праці», в яких проголошується «волею українського населення м. Львова» кандидатом на посла до варшавського союму «друкарського робітника» Порфіра Буняка, який — до речі — є тепер не друкарським робітником, але директором друкарні Видавничої Спільноти «Діло» (про те в п'якваті не сказано нічого). Він же був не так давно редактором соціал-демократичного «Вперед». Цю кандидатуру висунули на Львів, як довідаємося з тогож афіша та з відповідних органів преси, такі політичні групи: Українська Партія Праці (від неї підписали відозву: Вяч. Будзинівський і К. Личківський), Українська Соціалістична Група «Вперед» (підписали відозву: Лев Галкевич, Ів. Квасницький) і Соціалістично-Радикальна Партія (від неї відозву підписали: Остап Навроцький і Микола Репен).

Як бачимо, то кандидатуру дир. П. Буняка форсує і підтримують самі «сильні» у Львові та в краю політичні організації. Зокремаж щодо Української Соціалістичної Групи «Вперед» (вона себе сама не має відваги назвати партією), то вона «консолідувалася» аж по розписанні виборів. До того часу жодя не видно було нікої політичної акції ані ініціативи тих людей, що створили тепер ту, скажімо, пригідну групу. А нема сумніву, що й перед виборами варто було проявити дещо ініціативи та вложити троха праці в організацію національно-українського робітництва не тільки у Львові, але й у краю.

Таким чином у Львові майже вже всі українські кандидатські листи: Українського Національно-Демократичного Об'єднання з о. прад. Л. Куницьким на чолі і «соціалістично-радикально-партизанськй» кандидатуру з дир. Порфіром Буняком на чолі. «Консолідація» українських національних сил Львова, як бачимо, посувається сильно «вперед». Але на тому не кінець, бо ось в перспективі ще й третя «українська» листа. Задумують її проголосити сельробі і інші комуністичні гурти та «левські». Через те важко

передбачити, чи буде вона чинимебуль українською, так же як важко зорієнтуватися, який інтернаціоналіст стане на її чолі. Може ним бути українець з походження, може бути жид, а може бути й поляк. Коли на чолі листи стане жид, тоді українець прийшов би на друге або на третє місце. Та скоро довідаємося уже напевно, як воно буде, бо речинець зголошування лист не за горами.

Про те, що сельробітські та комуністичні кола Львова висунуть спільного кандидата можна вносити на основі голосів продиноків органів преси тих груп. В них почалася вже завзята боротьба з кандидатурою дир. Буняка. Центральний орган Сель-Роба «Наше Слово» розправляє в останньому числі не тільки з самим чоловіком «робітничий» кандидатом, але й з усіма тими групами, що висунули кандидатуру дир. Буняка.

На мурах Львова — читаємо там — появилася афіша під заголовком «Люде праці», у якій дир. друкарні «Діло» пан Порф. Буняк, який ховється за скромний титул друкарського робітника, рекламує як одним кандидатом українських праціючих мас у Львові на їх посла. Навішня підписи під цією відозвою «Н. Са.» пише: «Ось мищанськй-націоналістична братія рекламує Порф. Буняка кандидатом у посла. На плані з урядом Куницьким, являється комуністичний соціаліст П. Буняк розбивачем пролетарського фронту йачи проти нього разом з націоналістами й шпанами. Добре, що П. Буняк відкриває своє обличчя правдивого фашиста, шкода тільки, що фашисти не переведуть його у варшавський союм, щоб там гідно сповнити йому службу». Отже безпощадна боротьба з «розбивачем пролетарського фронту».

Одначе далеко більше уваги присикує «Наше Слово» одному з тих політичних контрагентів, які висунули кандидатуру дир. Буняка, а саме Партії Праці. «Що таке Українська Партія Праці?» — це заголовок передової статті, назначеної римськкою однікою (видно, що їх буде ший цикль), в якій починають сельробітські публіцисти ту чергу «майданувати» від характеристик осіб і людей, що її творять. Це їм не важко, бо тут людей че

українськими військами (sic!), утеча про-
відників за кордон, наказ стриматися від
виборів в 1922 р., а вкінці принципове не-
довір'я солідності до інтелігенції, — ось
та чому можна будувати. Та уряд не пі-
шов на ту пропозицію і висунув гасло
блоку всіх польських партій. Наслідок
того може бути такий, що як реакція мо-
же повстати блок український. У висліді
якого кроку може вийти з виборів кіль-
кадесят польських послів і кількадесят
українських „борителів“.

Незаконний ватажок польського хло-
пства всегди сподіється, що на урядових
листах пайдуться й українські кандидати
та що ці листи „еруть 15—25 проц укра-
їнських голосів. Колиб істикували пропо-
новані Хл. Стор. мішані листи, то вони
вбравлиб певно 50 проц українських голо-

сів. Деякі польські партії не мають зро-
зуміння для такої концепції, але при слі-
дуючих виборах такий мішаний, польсько-
українсько-жидівський блок певно по-
стане під омофором уряду.

Не будемо алаватися в дискусію з не-
названим „хлопсько-кресовим“ ватажком.
Зазначимо лише, що погляді його є да-
лекі від дійсності, що є це виключно дум-
ки і мрії нащадка кровожадного Шелі. А
та мрія уявляється в тому, щоби
добритися до душі і серця українського
селянства. Українці ніколи не були
„für jede Regierung zu haben“. То по-
ляки були такими.

На всякий випадок „хлопсько-кресовий“
ватажок хотів би вернути до 1848 р. і ві-
диграти роль польського Стадіона. Та ті
часи минули вже і то безповоротно.

Дерулєд і Кіриченко.

Париж, 15. I. 1928.

I.

Від кількох тяжків має Париж
це один пам'ятник: Поля Дерулєда.
Зупинимось перед ним не задля по-
то мистецької вартості. З естетич-
ного погляду він не кращий від со-
топ'я інших пам'ятників, якими XIX
і XX віки залюднили площі вели-
ких міст. Добре ще, що він не пога-
нилий! Мужеська пошта нашого ча-
су надто практична і доцільна
від пошти давних часів, напр. від но-
ші греків і римлян геленської епо-
хи або французів XVIII століття,
але в „віді правди діти“ — наші
ногавиці, камізолюки, ковніри-
ки, тощо, вирізані в каміні або
випилі в спілжі, особливо гарного
враження не викликають. Іноді ці
чаші новітні пам'ятники просто ра-
ють своєю незугарністю, або в ви-
кидають усмішку. На всякий спо-
сіб і пам'ятник Дерулєда не заслу-
гував би особливої уваги, якби під-
ступати до нього з самими тільки е-
стетичними мірами.

Він цікавий політичними мірку-
ваннями, які він просто накидав у
свідомість нашому братови галича-
нинови, коли прилагодив заведе ко-
тось з нас у ту закутину Парижа,
на якій він пишався.

II.

Поль Дерулєд, у молодості літ
своїх пережив, як простий жовнір.
1870—71 рр. увесь жах і все безго-
лов'я військового погрому, а як
французький горюжанин і патріот
вишив він у той час свою гірку пай-
ку а чаші національного сорому і
припинення. Добра третина націо-
нальної території запламлена трі-
умфуючим ворожим наїздом, рево-
люція в Парижі, в обличчя ворога,
і Батьківщина окалічена ворожою
анексією двох провінцій, — все те
розкаремим залізом виявилось в

душу 20-літнього Дерулєда, і на ре-
шту його днів, на весь дальший хід
його довгого існування сотворило
йому новий життєвий зміс. Ко-
лишній пацифіст і антимілітарист
переродився в горячого, в найгоря-
чішого пророка відплати, реваншу,
і в проповідника війни за визволен-
ня Альзасії і Льотарингії.

Ідеї реваншу і визволення Аль-
засії віддано було сорок років даль-
шого життя Дерулєда, життя не-
томного і палкого агітатора, про-
мовця, публіциста, поета. Дерулєд
від 1871 р. був Тиртеєм нової війни
проти Німеччини, був можна сказа-
ти — Дон-Кіхотом реваншу. Дума-
ючи, що республіканський лад не-
здатний підготувати війну, Деру-
лєд перейшов у ряди ворогів респуб-
лики; за ворожечу до існуючого
режиму платив він різницею і ви-
гнанням, навіть кров'ю — в поєдин-
ках з республіканськими ватажками
(Клемансо!), але ні на одну хви-
лину він не перестав своєму на-
родови кликати: „Реванш! Альза-
сія!“

III.

Диспропорція сил між несповна-
40-мільйонною Францією і авиш 70-
мільйонною Німеччиною була така
наглядна, що ідея реваншу вигля-
дала декому божественною ідеєю —
Дерулєд все таки високо ніс її пра-
пор. Готуючись, працює над зору-
женням армії і над організацією за-
граничних союзів, — а приїде час
і година! — не агавав він кричати,
писати, співати.

Делькассе, що на спілку з Едвар-
дом VII сотворив „антанту“; Бар-
рес, що силою свого літературного
генія дав новому поколінню Фран-
ції в Альзасії справжній світогляд
відплати і філософію визволення;
Пуанкаре і Клемансо, що реалізу-
вали реванш і дезанексію — всі во-

ли, і багато ще інших діячів фран-
цузької перемоги 1914—18 років,
ученики й духові нащадки Дерулє-
да. Перемога застала його, правда,
уже в сирій могилі, але ідеал його
— явище таке рідке і виникове у
вчінній трагікомедії людства! — здій-
снюється. Горда німецька армія ска-
пітулювала перед маршалом Фран-
ції, Альзасія й Льотарингія повер-
нулися в сімю французьких про-
вінцій.

А противникови своєму Дерулє-
дові, французька республіка виста-
вила пам'ятник у столиці Франції.

IV.

Ні! Без внутрішнього тремтіння
всього свого ества не може наш
брат, галицький українець, глядіти
на спільну постать Дерулєда і во-
скресчувати в пам'яті етапи його
життя, з його підйомами й невдача-
ми, тріумфами і поразками. Ціла
трагедія нашої пораненої Батьків-
щини, болюча й жалісна історія о-
станнього галицького десятиліття,
ще раз вириває перед вашою душею,
коли стоїте перед цим пам'ятником.

Правду сказати, то порівнювання
галицької справи з альзаською, бу-
тим-то таке самоозрозуміле, — в дій-
сності дуже ризикове, і кульгає
коли не на обі, то боляч на одну но-
гу. Подумайте тільки!

Німеччина, захопивши Альзасію,
поклала собі точкою амбіції дати
Альзасії і альзасцям максимум ма-
теріального добробуту, гараздів, ба-
гацтв і цим їх собі прихилили. Під
німецькою анексією альзаська люд-
ність усіх клас і верств так розбо-
гатила, як ніколи раніше. Життєва
стопа альзаського пролетаріату під-
нялась під Німеччиною вище жит-
тєвої стопи пролетаріату французь-
кого. Те саме — життєва стопа се-
лянства й міщанства тай можливо-
сти заробітків інтелігентськ. верств
Альзасії і альзасці матеріаль-
но розквітали за Вільгельма II.

Як розквітали під Річипосполитою
Галичина і галицька людність, які
її гаразди і які вигляди й можливо-
сти на будуче під Річипосполитою
— самі знаєте.

Кульгає наше порівняння не-мен-
ше дімаючи а на іншій точці. При-
гадайте собі тільки!

V.

Франції силою відобрало Альза-
сію; протестуючи проти анексії,
французькі представники мусіли
підписати Франкфуртський мир; на
фіанчну перевагу не було в даний
мент засобу — важко було, щоб не
прийшло до моральної капітуляції.
Отже на моральну капітуляцію, на
предпожнену Бісмарком заяву desin-
teressement в справі Альзасії, навіть
розбита і погромлена Франція не
згодилася, і Бісмарк домагання це
мусів узяти назад. Навпаки! Безпо-

середно після мира всі французькі
уряди, праві чи ліві, монархічні чи
радикально-соціалістичні, і всі
французькі партії і національні ор-
ганізації стали активно піддержува-
ти Альзасію і альзасців, незалежно
від віри, партії, класу. Альзасько-
французькі школи і культурно-про-
світні організації жили й розвива-
лися на підмогах з Франції, дава-
них без ніяких умов, без огляду на
партію, класу, віру. Альзаська ко-
операція, банківство і промисло-
вість мала все необхідне кредити
у Франції, без різниці на фракції
і партії. Французи розуміли, що на-
рід і нація — старші від минулих
партійних формацій, тай що пере-
довсім треба зберігти французькість
в Альзасії — бо інакше вона пропа-
де. Так Франція для Альзасії.

А що теперішня Велика Україна
для Галичини?

VI.

Коли галицькі війська вдали свої
кости в офензивах на Київ і Оде-
су, отаманищина посилала потайки
одного прохана за другим у Вар-
шаву. Всі ті прохачі від квітня
1919 р. поза плечима Петрушевича
линули у Варшаву, щоби зрікатися
і „дезінтересуватися“ від Галичини
іменем Української Народньої Рес-
публики. А коли потім наперші по-
явився у 1927 р. у Львові консул
„український“, то й цей швидко від-
шовся з україножерним „Словом
Польським“ і аложив йому заяву,
яку знаєте, і яка — нехай би з неї
тільки десята частина була вірна —
останеться на віки вічні пам'ятни-
ком українського „національного
достоїнства“ і української „держав-
ної мудрости“. Уявіть собі фран-
цузького консула в Страсбурзі
1871—1914 року, який сповідався
так, як пан Кіриченко, редактори
франкофобської прусської газети, і
який робив би на сторінках прусь-
кої газети на яку-небудь альзаську
партію донос, що партія ця, морляв,
хоче, щоби не було границь держав-
них між Парижем і Страсбургом...
Уявіть собі, коли можете!

Не можете уявити собі таке — на-
жете? Правда ваша. Французький
комуністичний провідник і посол
Марсель Камен в палолісті 1919
року поспішив разом з Клемансом
і Пуанкарем у визволеній Отрас-
бург і горячими слізами плакав з ра-
дості, на публичній площі, коли ба-
чив, як під грим побіглих сурм і ба-
рабанів входили французькі полки
в альзаську столицю. Він, бачите,
знав і розумів, що Франція і Аль-
засія старші від партій і фракцій,
і з цілою своєю нацією він радів пе-
ремогю над ворогом і визволенням
Альзасії. А наші Кіриченки... але
доволі цього! Цур і пек таким па-
нам!

В. Панейко.

Відгуки дня.

До живих, мертвих і ненародже-
них посольських кандидатів у Га-
лилей сущих — мого дружное
послання.

Аще хто ричить, ало люблю
Україну, а кандидувати не
хошу — алож естє.

І світає, і смеркає,
День божий минає,
І знову люд потомлений
Почина вибирає.
Вибирає, та не знає —
Кого вибрати:
Куди камінем не кинеш, —
Видати кандидата.
У Варшаву, бачиш, претяси
Ціла Галилея,
В серні білєт і дієти,
На устах ідеа.
Вина учитель рік абетки:
Вибирати люди!
Був адвокат раз в читальні:
Хай нам послом буде!
Написав „письменник“ допис:
Годиться на посла!
Кандидус і мовляти, —
Без, давно дослєд.
Притавля хтось шварі і персь:
Хай і кандидат!
Як хто хоче чи не хоче, —

Мусить вибрати!

Хто не вирється, — горлає:
„Весь повіт за мною“!
І трясуться комітети
Перед сараюю.
Що робити? — Край за нами!
Ось петиція сарни,
Не поставиш їх на лісту,
Буде-вмить кириця!
А побібість тих петицій
Всім уже обридла.
Підписи: крамар, секретар
І... „Ogładacz bydlę“.
Кандидують всі, хто хоче.
Може і бажас,
Кандидує Галилея
Від краю до краю...
Тільки я, мов окаяний,
І десь і ніч плачу,
Що себе на жалій листі
Друком не побачу...

Политий кровю, краю рідний,
І саводочений кістком,
Що ти вродив нам? — Кандидатів
Серед стиглохської тьми?...
У... кнім місті десят, дваньят,
Два, три у кожному селі,
І кожний з них — не одинокий
Спаситель Рідної Землі.
І кожний, сховаий за плотом,
Постає божу прибран,
І кожний кидає божоту
Як... ві себе поа...

Як би ви зчились так, як треба,
То я мудрість буза би своя,
А то залієте на небо:
„Хто дурень? — „Твій“ — Хто му-
рий? — „Я!“
„Я все вже бачив, все вже знаю,
В політиці вже досвід маю,
Слово даю, що тільки я —
І може Гріббам, Гасебах трохи!“
Ех! Рідна братіє моя,
Вам — лави приснились, мені блохи...

Добералась Галилея
До самого краю,
Гірше врага свої діти
Її розпинають,
Розпинають, а за-віщо? —
За дурні дієти,
За гонори в польським соймі,
За вільні бієти...
А до праці? — „Я вже досить
Працював — хай другі!“ —
Похилилися до долу
Дерева від туги.
А тимчасом сонце лєне
Лізе в чорну хмару...
І нападае вояча зграя
На сліну отару...
Порогають по вертепах,
Розієс на часті,
І заплізуть кандидати
Великої мисті.
Зойкає білий, і червоний,
І мішанець з чимі.

„Ото брате, ми варати...
Виремо вже такий!“

— О —
Оттак то наша слава,
Слава Галилей!
Оттак і ви прочитаєте,
І смієтеся з неї...
Бо не нею край радіє,
Набирає сили...
А смієтеся якою —
Гляньте на могилу!
Спитаєте їх: Кого, коли
Я за що розпинали? —
А вони в житті ні разу
Не кандидували...
Хто добра для краю хоче,
Хоч остане й в хаті,
Може більше доконати.
Як в самім „сочеті“
А хто любить Рідну Землю
І меншого брата,
Не цукуватиме народу
На контркандидата.
Обмінясь-ж, кандидати,
Молю вас, благаю,
А добром не певно буде
Для вас і для краю.
Обмінясь кандидати,
Пам'ята нестеронна,
А не схочете обмінясь —
Хай вас качає копає!

Галантіон чиниє

з днем 31. грудня 1927 р.

Голова : ВОЛОДИМИР ДІСНИКЕВИЧ. Секретар : МИКОЛА ТВОРИДЛО.

Українські Повітові Комітети допомоги жертвам повені.

Повіт:	Голова:	Секретар:
1. Бєлєжани	Володимир Кордуба	Богдан Бородайко
2. Бєла	Михайло Галань	
3. Бєрєса	д-р Володимир Дудкевич	Роман Кулиннич
4. Богородчани	о. Пант. Городецький	Осип Комарницький
5. Бєлєхв	о. Володимир Сухий	
6. Борща	о. Володимир Навроцький	Семен Харамбура
7. Броди	о. Микола Демчинський	д-р Волод. Чаревський
8. Бучач	Повторний Союз Кооперативний	
9. Войничів	о. Людомир Зарицький	Н. Поповичева
10. Добросиль	о. Осип Малинович	
11. Доліна	д-р Олекс. Демеш	Осип Майхрович
12. Дрогобич	д-р Степан Литвицький	д-р Рудольф Скибинський
13. Галич	д-р Осип Меркум	о. Григорій Марет
14. Глинки	о. Микола Садовський	о. Зенон Тус
15. Городек Яг.	д-р Степан Бляк	о. М. Кушкевич
16. Городенка	д-р Теофіл Олушевський	Т. Матейків
17. Грималів	д-р Осип Олшник	
18. Збараж	о. Олександр Голінатий	інж. Т. Денітевич
19. Зборів	д-р Василь Душеньчук	
20. Золочів	о. д-р Степан Юрик	Яків Прохитко
21. Жидачів	філь Головацький	д-р Ст. Матура
22. Жовтне	Ірїй Боднар	Олф. Я. Дукорник
23. Кавауш	олод. Тисовський	д-р Іван Сухаський
24. Камінька Стр.	о. Михайло Цегельський	о. Іван Королік
25. Комарно	д-р Степан Бабюк	Іван Радєвич
26. Копичинці	д-р Микола Бых	Іван Мартюк
27. Коломия	Михайло Обриків	М. Діах
28. Косів-Ути	о. Володимир Стефанович	Щешиля Гардєнька
29. Лежайськ	о. Михайло Хомань	Михайло Зубей
30. Львів	д-р Роман Вітошинський	Юрко Митинюк
31. Львів	Іван Личинський	Ілько Лисий
32. Любачів	д-р Іван Полохайло	д-р Н. Станько
33. Мостиська	д-р Лев Кульчицький	Степан Байзата
34. Надвирна	д-р Микола Никольчук	Микола Григшак
35. Перемишль	д-р Волод. Загайкевич	інж. Іван Лапчук
36. Перемишляни	о. Климентій Шентницький	Евстахій Безпятак
37. Печенижин	Карло Шипайло	Дантро Кузик
38. Підгайш	д-р Микола Стешик	П. С. К.
39. Рава-Руська	о. Антін Твердохліб	інж. Н. Терпилюк
40. Радехів	Іван Іванович	П. С. К.
41. Рогатин	о. Степан Городецький	П. С. К.
42. Рудки	о. Семен Кульчицький	Юрко Телятник
43. Самбір	о. Юліан Татомир	
44. Скалат	Кооператива „Народний Дім“	
45. Сколе	о. Михайло Моссора	Іван Логинський
46. Снятин	Олекс. Бордун	Н. Александрук
47. Сокаль	д-р Богдан Чайківський	Василь Чарнецький
48. Станіславів	д-р Юліан Олесницький	інж. Сел. Дяків
49. Старий Самбір	о. Станіслав Дашо	д-р Іван Діах
50. Стрий	д-р Володимир Лужецький	Н. Охримович
51. Судова Вишня	о. Василь Польський	Осип Рибачевський
52. Сявків	д-р Василь Блавацький	Василь Подубинський
53. Терембовля	о. Степан Мухнацький	Михайло Кобильняк
54. Тернопіль	Яків Миколаєвич	Осип Гусаковський
55. Товмач	д-р Іван Макух	Володимир Лоевський
56. Тисмениця	д-р Ярослав Шипайло	Островський Н.
57. Турка н/Стр.	д-р Мирон Кондрат	„Сільський Господар“
58. Чортків	д-р Антін Горбачевський	д-р Петро Вересюк
59. Ходорів	д-р Корн. Трояк	Іван Василік
60. Шидрів	о. Володимир Стернюк	д-р Богдан Савчак
61. Яворів	о. Лев Левницький	д-р Галушак Осип
62. Яшів	о. Лев Дорош	Сев. Туляк

Українські Повітові Комітети на Волині і Полісі.

Повіт:	Голова:	Секретар:
63. Бересте	Читальня „Просвіта“	
64. Луцьк	імж. Левчинський	Сергій Вишнівський
65. Рівне	вда. Никола Устимович Багряновський	

Українські допомогові комітети за границями краю.

	Голова	Секретар
66. Берлін	о. Михайло Кидій	інж. М. Селешко
67. Відень	о. д-р М. Горникевич	д-р К. Близнак
68. Подєбради	Леонід Романюк	П. Вишанський
69. Ужгород	д-р В. Бирчак	Ю. Колшуняк

В Злучених Державах Півн. Америки допомогли акцією переводили Об'єднання Українських Організацій у Філадельфії, а в Канаді "Український Червоний Хрест" у Вінніпегу. Крім цих двох установ, яких заходи увічнили великими успіхами, переводили зbirки грошей і пересіляли на адресу "Центробанку" у Львові поодинокі Т-ва, гуртки і особи по різних містах Америки, Куби, Бразилії, Франції і Єгипту. Подібно й виказ подаємо поніше.

3 цими всіми Комітетами. Український Центральний Комітет допомоги жертвам довели вів оживлену кореспонденцію. Від дня заснування 3 вересня 1927, до 31. грудня 1927 вилучило 710 листів рідного змісту а вислано 6/7.

**Звіт розділу продуктів жертвовані за посередництвом
Українських Повітових Комітетів.**

Повіт:	збірка кг.	муки кг.	сараболі кг.	одяги балів
1. Бережани	10100		275905	
2. Бєла	5650		10010	2
3. Ївбра	30786		184.72	
4. Богородчана	80		750	
5. Ворша	48934		418.0	4
6. Брош	23716		935.8	4
7. Бучач	22474		60836	

Повіт:

Повіт:	збіжжя кг.	мукн кг.	бараболі кг.	оляги балі
8. Глиняни			3'270	
9. Городок Ягай			38710	
10. Збараж	10980		11425	2
11. Зборів			18'34	
12. Золочів	10'80	3917	99/39	
13. Калуш	650			
14. Камінка Стр.	6077		36865	2
15. * опичаши	4 760		567,0	
16. Львів	10177		14,147	23
17. Мостиська	7520			4
18. Надв'рига	630			
19. Перемишль	1724		1963	
20. * перемишляни	10530		28750	
21. Печеніжин	1003			
22. Підгайці	3 110	200	34000	
23. Рава Руська	17530		35380	1
24. Радеків	27,34		229100	5
25. Рогатин	30390		10270	
26. Руки			111,00	
27. Скалат	33500		10,330	
28. Самбір	1650		8400	
29. Сокаль		9600	57740	3
30. Станіславів	7519		10,000	
31. Старий Самбір			5881	
32. Судова Вишня	2 40		7000	
33. Теребовля	3.672		125880	2
34. Тернопіль	28803		316265	6
35. Товмач	4545			
36. Чортків	18170		45310	
37. Ширець	12'39		10,71	
38. Яворів			17225	
39. Янів			57640	
40. Жовква	7450		41,0	2
Надвигжжя	389			3
	525371	1.717	243,836	64

Приділено через Українські Пов.тові Комітети.

Понт :	збіжка кг.	муки кг.	бараболи кг.	одежі бали
1. Богородчани	17591		141235	
2. Доброміль	43091		38 10	1
3. Долина	16780	200	106110	2
4. Прогобич	48716		83.85	7
5. Калуш	81 47	2000	27.805	4
6. Косів-Кути	148.08	9600	4.3618	22
7. Комарно	1100		108300	
8. Лиско	14 35		8.475	1
9. Надвірна	13713		15.824	3
10. Перемишль	1724		1963	
11. Рогатин	15000			
12. Самбір	14976		117340	
13. Сколе	4294		13446	2
14. Снятин	3 00		125.0	
15. Станіславів	23325	1917	226465	3
16. Стрий	4 320		151150	
17. Старий Самбір	2939		5881	
18. Сянік	21635		139085	4
19. Товмач	15007		85025	6
20. Турка	18660		101872	ра
21. Жидачів	24800		115247	М
22. Львів Захорошка			1700	В
Разом	52.371	15717	4430936	1

Разом

**Звіт касовий.
Рахунок золотовий.
В ПРИХОДАХ:**

31.X. Зібрано на I-му засіданні	золотих	2
8.X. Збірка переведена в Безді	"	1
18.XI. За продані мішки	"	"
31.XI. Зібрано і переслано на ч. кн. 8165 „Центробанку“	"	4680
	золотих	4713

В РОЗХОДАХ:						
31.XII.	Удѣлено допомогу через Укр. Нов. Ком.т.	Галич	зол.	500—		
"	"	"	"	50—	"	
"	"	"	"	500—	"	
"	"	"	"	1.01	90	
"	"	"	"	2:00—	"	
"	"	"	"	90.3	90	
"	"	"	"	37	50	
"	"	"	"	16	—	
"	"	"	"	5	0—	
"	"	"	"	2000	—	
"	"	"	"	1068	—	
"	"	"	"	1000	—	
"	"	"	"	500	—	зол. 1

31.XII. Удiлено Укр. Пов. Комiт. на покриття коштiв транспорту:			
в Бiбрцi	зол.	380	85
в Долині	"	341	—
в Калушi	"	121	85
в Станиславовi	"	500	—
в iд рин	"	63	— зол.

31.XII. Закуплено міхів
 79 Кошта подорожі делегатів
 79 Дізнано до посилки доларової для Буковини
 79 Видатки адмін.страх.ли
 79 Готівка в касі підручній
 79 Готівка в "Центробанку"⁷⁹

10.07.2014

Рахунок дояровий.

В ПРИХОДАХ:

31.XII. Зложено до „Центробанку“ на ч. кн. 8156

16965—

доларів 16865.—

В РАЗХОДАХ:

31.XII. Відіслано до Допомогового Комітету в Чернівцях

- Удільно допомогу в п. Нааівріла
- Удільно допомогу „Українському Нар. Миністерству“ зацію вартатів праці
- Зделоновано в кооп. „Гаразд“ з призначенням на пов. Старий Самбіз
- Удільно позичку „Ріані Школі“ на 1 місяць
- Готівка в „Центробанку“

колярів 16865.—

Олимп, или Жерте

Крім цього на рахунку переходів знаходиться 438082 доларів, яких жертво-
вці не є ще в долі.

Збрано і передано прямо до
райського Повітового Комітету д. ж. п.

п Богородчанях	21:50	золотих
п Кисові	6:85 '40	"
п Станіславові	431:52	"
п Стрию	161:—	"
п Товмачі	197:85	"
п Перемишлі	1,1 7:96	"
п Самборі	368:—	"
п Сяноці	777:44	"
Разом	9.456'77	золот.

Разом	9.456'77 золот.
-------	-----------------

Жертви грошей наших емігрантів.

1. Злучені Держави Америки (я дол.)

1. «Об'єднання Українських Організацій» 6650, крім цього авіаовано дальших 200, 2) Комітетнесенняпомочічерез Грешен в Філадельфії 300, 3) Т-во Котляревського Чикаго 200, 4) Іван Івницький збірка Бетлгем 250, 5) Церк-ва Петра і Павла Монт Кармель 6) Братство св. Володимира Новий 110, 7) Т-во „Зоря“ Новий Йорк 115, 8) Андрій Цибак збірка Гари Інд 100, 9) Українська Православна Церков Бо-ни 70, 10) Степан Чонин збірка Матта-і Мас 50, 11) о. Іван Велигорський зб-ркінг Па 3250, 12) Володимир Телес-ницький збірка Куба 21, 13) В. Ман-жук збірка Новий Йорк 10, 14) Симеон Іванч. Львовель Мас 10, 15) Іван Нагір-ий Боун Па 5, 16) о. Мирон Залітач зб-ркінг 250, 17) Українська Правосла-вна Церков в Востон 100, о. В. Довгович збірка в церкві св. Михайла в Терріллі 100, Уряд української гр.-кат. Церкви св. Іоана Хр. в Сиракуз, Н. Я. через Веч. о. Евст. Сидорака; вислід збірки та-кий: Загальна сума збірки в церкві 323, Соєстріцтво Н. Серія Хр. 50, Братство св. Іоана Хрестителя від Соєднення 25, Братство св. Михайла від О. Р. В. 25, Братство св. Петра і Павла, від У. Н. С. 15, Русько-Український Клуб 12, Бра-цтво св. Олґи, від Провидіння 10, Збірка Еврохи Кіт 15. Загальна сума жерг 475. Harry III За старанням п. А. Ми-ленського, І. Миленького, Н. Гуцула зб-брано 35 дол. На це вложили в доларах: А. Миленький 5, І. Миленький 5, Н. Гу-цук 5, М. Бойко 5, П. Паком 2, І. Устї-новський 2, Н. Степанчук 2, А. Кухар-ський 2, А. Григорів 2, Дм. Гуменик 1, Макартия 1, Д. Чупловський 1, М. Мо-чинець 0.50, В. Гуцко 0.50, о. Черняк 1, Ісусурі — збірка дол. 11.20. Братство 18 дол. Провидіння через Вл. Теодора За-карського Нортгемтон, Па 100 дол. Українська Парохія в Востон (через о. Вербецького) 57 дол.

Служилы: Гр. кат. парохія 20, — по
долг. о. В. Запорожский, Мишах Мих.
Стегид Вас., Шелига Теод., Янон
ий П., Кривоник Анд., Ткач Мих.; по
ола: Буртик Вас., Дидя Гр.; по 2 долг.
Семинин Ів., Яким Т., Філаха Мир.
Мих., Пішко Мих., Пішко Мих., Піш
е д. Мих.; по 1.50 долг: Мачужак П.
става: Яновичень Ос., Паланих Ів.,
госский А., Пастир І., Когут М.
ия Педданишак І., Дзавар Ф., До
шо, Вашко Ст., Войтко О., Скоци
ш., Шумський В., Дернян А., Бе
І., Лодушанський Л., Юрчак І.
Сич І., Цишка Гр., Луца М., Ма
І. І., Грисак Т., Шелігид Г., Сер
ство 0.50 долг: Андриго М., Драга
ю, Ю., Беляш І., Петрюк М.
ю Т., Палацко М., Мачержак М.
ска, Миско М., Іванюк М., Кап
мископольский Ю., Война С., Томі
на І., Верхова М., Череп І.; по
І. І., Заситак Дм., Бот В., Буряк
до І. І., В. Разом 167.55 дол.

Український Окружний
1000 дол. Збірка по вулиці
№ 291, Український Амер. По-
ст. Тел. № 14. Шашкевича Вд. 1
№ 1450, Сотні 4-го округу Гет-
манів: 4-ий округ 25, сотні
№ 11, 25, жіночі сотні III. 1
№ 13 10, Укр. Кат. церква
№ 40, Волицько Церква св. М.

займа 25, Володимир Гузар, купець 25, Петро Политичин на листу 20, Сестрицького Неп. Загачія в Наштанок 50, Укр. Жінок. Амер. Клімб 50, Т-во ім. Ів. Франка Від. 45 У. Н. С. 25. Разом 1216,56 дол., з чого надіслано до Центробанку 1000 дол. Кошти переписки 45,80. Комітет: Ів. Явний, Пилип Демян, Ів. Чайківський, Т. Котіш, Ів. Шеремета, О. Крупка, Я. Прихилько, Т. Михайчук.

1) Український Червоний Хрест Вінніпег 4000, 2) Комітет песення помічі в Торонто 212, 3) Канадіяні Україніяні Інстітут 200, 4) Комітет допомоги Осела 150, 5) Юрія Кузьма збірка Брандфорд Онт 130, 6) Теодор Гуменюк збірка Торонто 100, 7) Українська гр. хат. Церков Сидней 60, 8) Ілля Іванюк Бранден 4.

Монреаль. Комітет населення помічі потерпівшим від повини, голова п. П. Порембський, 800 дол. Комітет обіймає два Т-ва: 1) Т-во ім. Т. Шевченка, 2) Т-во „Самопоміч“ і крім цього Укр. гр. кат. парохію.

Віндзор. Комітет допомоги українським жертвам повинні в Галичині й Буковині, гол. п. Д. Салдний 45 дол., з чого 25 прод. призначено для Буковини. На це зложили в дощирах: Олєп Лисий 5, Остап Лисий 1, Семен Пухляк 0,50, Д. Гусак 1, о. Тихолія 2, Ю. Руснак 0,50, С. Шторп 0,25, М. Волох 0,25, Е. Заваляк 0,50, Ю. Беруп 0,25, Л. Прокончук 1, А. Мамалтович 1, В. Потрап 1, П. Щербіш 1, І. Ваврів 0,50, Іллям Гайда 0,50, О. Шардак 0,50, Т. Геренчук 1, Д. Пугальський 2, П. Семів 1, А. Жулияк 1, В. Калин 0,50, І. Кувчин 1, Ю. Лобзун 1, П. Чубей 0,50, О. Чеснольський 0,50, В. Кузик 1, І. Червінський 0,50, Слуда П. 0,50, М. Чеський 0,50, Я. Олійник 0,50, М. Ніщо 0,50, О. Бойко 0,50, А. Грон 1, М. Живіда 0,25, М. Таласія 0,25, С. Ніслювський 0,50, Каповалович 0,25, В. Вишеский 2, Іван Ляк 0,25, М. Корчинський 1, Д. Савинович 0,50, Ф. Плюст 0,50, М. Лабанович 0,50, М. Трус 1, Ю. Касинський 1, В. Коалинський 1, Г. Турко 1, М. Шварц 0,50, В. Бугера 1, В. Барановський 0,50, В. Вишеский 0,50, М. Шеремета 2, Дм. Салдний 1, О. Рекрут 1, І. Пейлах 0,25.

Гамільтон. Комітет допомоги жертвам повини Галичини й Буковини в Гамільтоні. Голова Михайло Олійник, касієр Теодор Стасюшин, писар Дмитро Ванун переказав 140 дол. Комітет оснувався при Т-ві „Пресвітера“, м. М. Шашкевича й при гр.-кат. народці.

БНОРИ НОРМАН КИВЕРТИН — 300.

По 11 дол. Гончарик Семен; по 6 дол.
Ситник Ю., по 5,25, Грушевский Д., по
5, Мазурин Г., Соханийский М., Катраник
П., Кокор П., Стефанук В., Сердючий
Ф., Хотеня А., Самусь Д., Коваль М.,
Томчак Ст., Ковальский Л., Велюбиш-
кий М., Гриб Л., Маршалок В.; по 4 дол.
Ратуцкий П., Мостовчук М., Атаманюк
Ф.; по 3 дол.: Мартинюк С., Пураан А.,
Величенко Л., Петрушенко З., Зубов Л.,
Корнацко Р.; по 2,50, Стручинский П.,
Здринь І.; по 2,25: Стодольский, Вел-
кур Ф.; по 2 дол.: Сивак А., Литерович
П., Степанюк Д., Драгасек, Атаманюк
М., Донган К., Периский К., Орбон-
ский Л., Мостовчук Л., Копыця С., Ра-
манюк Л., Короть В., Відух П., Ваки

люх Н., Клясевич Л., Дмитрини М.,
Малюна І., Франчук І., Корнило М.,
Фаря І., Бочаковський С., Войтович М.,
Костик В., Мазепа І., Романчик Е., Кополов
В., Лукянчук, Кіт М., Кароль С.,
Тимофій М., Швайковський П., Деряв Я.
по 1,50 дол.; Кіт П., Цуркан П., Мазьона
Л., Коберник А.; по 1,25 дол.: Пекларі
І., Рапінда С., Зробок Ф., Колісник Д.;
по 1 дол.: Класичні С., Антонович А., Уайн
П., Мельник Д., Кланушак, Белпарчук
В., Бабія Л., Табачник, Кукурузня М.,
Колісник М., Собешняк Г., Франчук М.,
Шемляк М., Шинка Н., Лозинський Я.,
Хомляк Д., Волошин І., Войніх С., Мхалюк
І., Козайда М., Вагнюк П., Грабчак
В., Стеція П., Зробок І., Пекларчук
В., Кучма П., Шевчук Г., Шинка І., Со-
бешняк Я., Зарізь С., Камат Р., Чорній
І., Войніх П., Літєкович П., Козьмін-
ський В., Карочко О., Бакурний Р., За-
блочний С., Ласій А., Савирук С., Ро-
манюк С., Сеюта Д., Стефанюк О.,
Корч П., Біловусек, Собешняк І., Кир-
косський С., Ковалюк Я., Біловус І., Віп-
тонюк М., Момотюк М., Грицьків М., За-
зуленцько А., Явіцький Ф., Явів І., Дідух
І., Кукурузня І., Савич М., Колосі К.,
Демчук Г., ареський, Хмель І., Тутка-
люк П., Миколаш А., Вагоді І., Матвіє-
шин, Голомєй І., Гришайшин С., Осина
І., Габриліт І., Гуцуляк О., Зеленьський
А., Котникович С., Островський А., Тут-
калюк В., Марушак М., Шкрибайло А.,
Полічак Д.; по 0,75 дол.: Смально К;
по 0,50 дол.: Дарусяк В., Цуркан М.,
Ралеко І., Белпарчук В., Гаврин М., Мо-
роз І., Тахнюк В., Тахнюк А., Книш В.,
Лихий Д., Книш К., Андрухів А., Кланю-
ухий Н., Грицаешин, Вігнішка М., Горба-
та К., Фльорентин Ю., Ольховий П.,
Ошпа Д., Паращук І., Греськів М., Шат-
ковський А., Мікі С., Золковський К.;
по 0,25 дол.: Шмата А., Сабадаш О., Пе-
карчук М., Пацаранюк, Колосі І.; по
0,15 дол.: Мрс. Авді Г.; по 0,10 дол.:
Гембля А.

Збірка в Форт Віліямі, в домах, 51; вулична 53,05, в Вест. Форті 21,50, В. Левицький Форт Віліям збірка 10, у Вест Форті: гром. Саймак Марія й Юрій Анна зб. 16,25, гром. Григорій Стефанія й Богоніс Анна зб. 5, Лукавий Микола зб. 48,70, вулична збірка 70, збірка в часі концерту в Форт Віліямі 24,24, у Вест Форті 21,75 дол. — Разом зібрано в Вест Форті дол. 209,20, а в Форт Віліямі дол. 168,30, що робить суму дол. 377,50. Витрати 16,08. До Центро-Банку вислано дня 10-го жовтня 1927, дол. 360. Остало до розпорядчості дол. 142.

III. Братія (в год.).
Монаст. оо. Василян Прудентолоіе

IV. Китай и повз.
Т-во „Сич“ Харбин, Азия 36.

16. 11月20日，晴，風和，雲少，溫度：10/18。

Робітники в Гріммен 33.50, Танас Тур-
чина 5, Кермонух Дмитро 2, Шешан-
ський Михайло 1.50, Пригула 4, Пльонка
Микола 2, Візгуш Михайло 3, Палюга
Іван 2, Липіньський Степан 1, Олосія Те-
одор 1, Вулько Іван 2, Кушнір Василь
2, Блоха Кость 2, Павлович Василь 5,
Вахнянин Радий 1.

Комітет в Берліні: 1) Союз Українських Старшин у Німеччині в Берліні 100.—, 2) Гетьман Павло Скоропадський, Берлін 50.—, 3) Василь Косаренко, Берлін 50.—, 4) Українські робітники в Гім-мелі 33.50. 5) о. Михайло Кіндія, Берлін

25.—, 6) Ост-европейские Корреспондент,
Берлин 25.—, 7) В. Семейя, Зальцведель
20.—, 8) Полковник Е. Коновалец 15.—,

9) Михайло Доскоц, Берлін 15.—, 10) С. Горадович, Берлін 15.—, 11) Р. Яриш, Берлін 15.—, 12) Д. Скоронадський, Берлін 10.—, 13) Д-р Зенон Кузеля, Берлін 10.—, 14) Конрад Р. Отто Гей 10.—, 15) Лебенсферстерунгсгесельшафт „Фанікс“, Мюнхен 10.—, 16) Конрад Шорн, Мюнхен 10.—, 17) Орляніскі унід Зора, Мюнхен 10.—, 18) Віра Премчук, Мюнхен 10.—, 19) Грібінський, Берлін 10.—, 20) Українські робітники в Люскова 9.90, 21) Чучман, Берлін 7.—, 22) Оренчук, Київщина 7.—, 23) Кизяз Кочубей В. М. 24) О. Скоронич, Берлін 5, 25) М. Ципріянович, Берлін 5, 26) В. Коростовий, Берлін 5, 27) Проф. д-р Іван Мірчук, Берлін 5, 28) Проф. Дмитро Дорошенко, Берлін 5, 80) Кавд. інж. Степан Федан 5, 31) Н. Іванчина 5, 32) Шрум М. Берлін 3, 33) Шемет, Берлін 3, 34) Д-р Р... 3, 35) П-на Р... 3, 36) Д-р Константин Чехович 3, 37) Д-р Д. Олянич 3, 38) Володя Гуцатенко, Берлін 3, 39) Василь Омишук, Убаль 3, 40) В. Кучабський, Берлін 2, 41) Інж. Вази-

тивні й економічні інституції та установа! Відтепер за гарним прикладом і принахилом до річних бізнесів на „Річну Школу“ квати, відповіли до магістрату, що стану! Оновити свій обов'язок супроти „Річної Школи“!

— Цікаві цифри. Львівська офіційна статистика подає: В місяці жовтня народилося у Львові 330 дітей. 8 того було 170 дітей римо-кат., 47 греко-кат. і 122 жидівських. Шлюбів було в тому місяці 206, з того 137 римо-кат., 41 греко-кат. і 128 жидівських. Щодо смертності, то на 313 померлих було в тому часі 147 римо-кат., 60 греко-кат. і 80 жидів (решта припадає на протестантів, православних, інших і безконфесійних). З тих цифр бачимо, що українці під оглядом смертності випередили всі інші народності Львова. До цієї переважної справи в найближчих днях повернемо.

— В обороні жіночості. Цими днями ескупали в Парижі цікаве товариство, яке має всі дані на те, щоб поширитись у всій Європі. Це „товариство боротьби із омушненнями жінок“. Починаючи з цього дня одні із найвизначніших письменників Польщі Валерій, незалежно вибраний член Французької Академії. Ціла низка письменників, діячів і мистців намагаються до організації комітету: Пеняке, Ерріо, драматурги Барнар і Берштейн, малайр Ван Донген. Валерій так змусив перед одним англійським журналістом потребу такого товариства: „Це характерна ознака нашої доби, що нам треба аж засновувати союз з метою переконувати жінок, що вони повинні лишитись жінками. Весь напругу сучасного жіночого виховання — хиблений; він доводить жіноцтво до малопушного мущин. Ми зайшли вже так далеко, що покликання бути „жінкою“ стало пустим звуком, якого похвалення треба би шукати в лексиконі. Само собою, що великою помилкою було би уявляти собі, що тасло „проти омушнення жінок“ звертається чимнебудь проти прав жіноцтва, яке воно вибороло собі в царині політики, науки чи громадянського життя. Ці адолюти треба лишити нети-жними. Жінки можуть брати участь у всіх професійних і проваляти себе в усіх напрямках життя, але не повинні при цьому тратити своєї жіночості і віддавати її під ритму своєї природи“.

— Світова воєнна. Міжнародний союз бующих учасників в останній війні рішуче прийняв один спільний день свят: 7 вересня, останню неділю перед початком засідань Ліги Націй; до цього союзу належать 10 держав. — Трамваєва аварія в Бірмінгемі заступила в СРСР 2 мільйона галлонів нафти. — Радянський Центр. Комітет, що у свій час після англійським вулканом великі гроші на підтримання страйку, домагається те-пер звороту цих грошей, невдоволенням аміною настроїв англ. робітників. — Аргентинський уряд доручив своїм делегатам на панамериканській конференції заперечувати проти інтервенції Спол. Держав у Нікарагуї. — Жінка одного індуса, якого засудили в Мадраї (Індія) на смерть, утопила трое своїх дітей і вбила себе, обожовоючись. — У То-оїо арештували невідому чому письменника Діно Сегре. — У Чиле відчували в двох провінціях сильні підземельні тремтіння. — Вибори до німецького парламенту будуть ймовірно в маї. — За останній рік до Парижа приїздило 64.000 туристів; 2212 виселили; 15.000 прохали надати їм права франц. громадянства. — Князь Монако візав до Америки, де жениться в дольову мільонера.

В СПРАВІ ВІЧ і довірчих нарад. Комунікат.

В краю відбуваються сотні віч і довірчих нарад. Народна Канцелярія буде оголошувати про всі виборчі віча, збори та наради в національній пресі. Слід отже кожне заповнене віче чи нараду оголошувати принаймні тижнем наперед до Кривавої Народної Канцелярії, Львів, вул. Костюшка ч. 11. п. п. Про кожне віче буде віче чи довірчу нараду слід подати коротке відомлення з поданням кількості присутніх, прізвищ бєсідників, змісту їх промов, як рівнож змісту ухвалених резолюцій. Одержавши задоволення подати Народна Канцелярія до преси.

В інтересі цілої виборчої боротьби Народна Канцелярія мусить мати точні відомлення про те, що діється в краю.

Львів, дня 21. січня 1928 р.

Головний Секретаріат
Української Національно-Демо-ратич-
ного Об'єднання

Велика українська самопоміж.

З приводу виказу жертв на навісних поївах.

З нинішнім числом „Шлях“ наші читачі дістають у руки виказ жертв на навісних поївах в нашому краю, присланих на руки Українського Центрального Комітету жертвам поїви у Львові. У виказі подані подробиці жертви з Америки й емі-гранції і сумаричний їх перегляд з краю (по повітах).

Хто перегляне цей список, тому радісно забється серце на вид тої любові до нещасного брата, яку виявили всі круги українського народу, що поспішили зні-щенням повсякдення на поміч. Зокрема велике зрозуміння для трагічного положення нещасних виявило українське селянство в краю й українське робітництво в Америці, що зложило лавину часті жертв у засобах поїви і грошах. Справді, ми можемо бути горді на те, що широкі круги нашого народу відгукнулись так масо-во, скоро і такими обильними жертвами на навісних елементарною катастрофою рідних братів!

У виказі, що його мають читачі перед собою, подано суму 16.865 доларів, що прийшли до 1. січня 1928 р. на адресу Українського Центрального Комітету головно зі Зауочених Держав і з Канади, хоч є в цих грошах і збірки з Куби, Африки, Зеленого Кіну, азагалі з усіх кінців світу, де тільки живе найменший гурток синів Української Землі. (До нинішнього дня, як нас інформують, ця сума дійшла вже до 23.000 доларів). Ця сума говорить найкраще про велику любов до Рідної Землі і про патріотичну підтримку не словом, а ділом своїх потерпілих братів усіми тими українцями, що їх доля вигнала на чужину.

Не менше признання належить всім повітовим комітетам у краю в часі 62, що повели широкі збіркові акції і можуть похвалитися справді імпонуючим вислідом. Бо чим не імпонуюча це цифра: 52 вагонів збіва, 1 1/2 вагона мукі і 243 вагони бараболі, що їх зложила винищення й ни-снажена до краю українська Галичина? Колиж до того додати ще 47.000 п. зол., зібраних теж майже виключно в Галичині, то з повним правом можна сказати, що нашою поставою в хвилі страшного народнього нещастя, яке впало на велику полосу нашого краю, український загаль-ний подвигу підняв зрілість, великий па-тріотизм і справді добре, шире серце у відношенні до нещасних жертв поїви.

Ця велика українська самопоміж, ця рідка солідарність, з якою поспішили всі на поміч постраждалим братам, повинна нам прислужувати все і всім гарним, високим прикладом — особливо в нинішню грізну хвилю! Честь і слава всім, що зрозуміли й відчували горе рідного брата і на нього негачно відгукнулись!

Пам'ятайте, що всіні збірки на нагроб-ники на могили І. Франка треба посилати до Центробанку, Львів, Ринок ч. 10. І пов. на щадничу книжечку ч. 7912.

Літературний куток.

ТОМАС ГАРДІ.

Помер Томас Гарді. Здавалося б це при-значення? Не соромтеся! І в інших європейських країнах воно небагато більше відоме. Гарді — знають там лише еліти! — один із найбільших сучасних англійських письменників. Сучасність! Майже ні. Від часу, як існує інституція Нобелів він був єдиною однією із перших кандидатів на нагороду. Факт, що його відістав Н. не дивиний, як та іронія, що його випередила така другорядна соціально-сентиментальність, як Грєція Дездемона.

Гарді належить в англійській літературі до попереднього століття. На Різдво еміграв він 67 літ, а його останній повість видана ще в 1907 р.! Це сучасний Джорж Мереллі і перший після нього повістяр. Невідомо багато поза межами Англії тому, що замолодо він поїхав до Америки, а земля значить село, де місто, в якому легко стати схожим із меш-канцями чужинних міст. Повісти Гарді мають запах професійного звичаю із грунтом: хліборобів, чабанів, садівників, — азагалі їхньої мови та природи. Вони мають мало сонця. Коли він почав писати, сентимента-лізти Виступівської доби, нахилився на його моряки радном, що на річці його творів чеського не приходить із кошиком і во нагороджує правдивістю і чесністю.

Може ще й одна в притий, що європейський читач не хотів знайомитись із таким по-смієтом.

Гарді почав тим, чим окінчив — повістями. Та усіх здибав собі повістями: „Під дере-вом Грінгуа“ (1872), „Пара блакитних отей“ (1873), „У далі від томову світа“ (1874). Далі: „Поворот туземця“ (1878), „Бурмістр із Каверберіа“ (1886), „Мешкан-ці ліса“ (1897), „Тесса з Урбервіа“ (1891) — це була сім'я повістей. У них він є справжнім майстром, стає голосом, який промовляє через нього рідна природа, небагата та підлога олючано. Коли він покидав цей світ („Ода Темній“, „Люд-дичаєва“, „Улюблена“) — тось рветься в його талант.

Від 30 літ Гарді кипів повість. Критика, що признавала в ньому великого майстра отило та композиції, не могла йому виба-чити того, чого він з нею не в силі виба-чити життя: що рідно насилає на дедів озирів, бенгаулії припадок. Гарді переї-шов у члєту лірику. Вона теж мало злетує не-англійським, як кожна лірика аналого-нахана рідним аліам, дарма, що асїєтє і простота Гарді класичні. Гарді має теж за собою і величезну епіку драму „Пі-насти“. Ворушкий, бальорай повів він, а-кого тером в Шов заглушив П таксамо, як його повісти притамарив модерніший Уельс, приєднаний Гельсгоурт та бльшє стіхійний, ширший Конрад. Навіть повість Гарді заглушив голосний сурмач Кіплінг. Та ті, що козачуть справжню лірику справ-жньої зріпонажової зрілості, а мають шастя читати П в оригіналі, не задрити-муть над Гардієм читачам головокружних сучасних повістей і футуризмом. М. Р-ий.

Поміжм здвигнути дім-захист для укра-їнських письменників і журналістів у Ямній. Засвідчим ділом зрозуміння важкої культурної праці і виявим свою вдячність українським робітникам пека! Жерти слати на адресу: Львів, Підвале ч. 7, Земельний Банк Гіпотечний, ин-мечка ч. 1141.

Посмертні згадки.

Роман Зубик.

Українське купецтво Львова потерпіло велику втрату: в суботу дня 21. ц. м. помер голова „Союзу Українських Купців“ купець і промисловець Роман Зубик у 8. році свого трудячого життя.

З нехилим зійшов у могилу не тільки найвизначніший член і провідник україн-ських купців у Львові, але й заслужений, все діяльний член української громади взагалі. Його діяв пок Зубик з убогої ро-дини і тільки власною тяжкою працею й самоосвітою вибився на одне з пере-дових місць не тільки в нашому грома-дянстві, але й між купецтвом польським. Був він членом надзірної ради Нагодної Торговлі, Земельного Банку Гіпотечного, Торговельно-Промислового Банку й н-установ і звичайним або спомогаючим членом багатьох українських економічних і культурних товариств. У тих уст. новах, в яких він працював, давав усе своє знання й досвід на службу загальної справи.

На одлу прикмету Покиного слід звер-нути скрему увагу. П.к. Роман Зубик, визначна фіх-на сила і купець у почнім значінні того слова, що дійшов до знач-ного маєтку, поза своїми факховими за-хатками нахвалив усе час на те, щоб живо інтересуватися всіми нашими спра-вами, не виключаючи й політичних. А це його заїтересування виявилось всеякимсь ділом, якоюсь конкретною допомогою рідним нашим економічним, культурним і політичним починам. Зокрема був він одним з тих, що підмагали українську політичну еміграцію.

Помер дійсно ширий патріот, людина розумна, солідна, як рідко учиня, що мав велике поваження як між своїми, так і між чужими. Осиротив жінку і двоє дітей.

Земля пером заслуженому купцеві-Громадянину!

ОПОВІСТКИ.

Комунікат Комітету для вшанування 10 літ смерті Івана Франка. З огляду на малу кількість проєктів в які наспіли на конкурс, рішче конкурсний суд на засо-данню дня 15. грудня н. р. продовжити рішення конкурсному на проект нагробника на могилу Ів. Франка до дня 1. березня 1928 до год. 12-ої в полудне. Більш інфор-мації можна одержати в канцелярії „на-просто“ Львів, Ринок (1/1). — За омитет м. Галицького голова. 1145 2-3

Дрібні оголошення.

Родинники тільки найліпших фабрик ірєзіанні продає за готівку і на рату від десятих літ з найліпшою стороною злі-сна фірма Іван Зальтенрайх. Львів, пл. Марійська ч. 5. 3 54-3

РОБІТНІЯ сукомь „Люшин“ Микола ч. 18/1 п. приймає іслєжє замовлення і перебірки. 1186 10-10

ФОРТЕ-ЯНИ, паніна, фєстарионї на ріжні цїни, уживанї, заїше на склєжї. Продає, купує, мїняє готїякою: Ганж. Пласуєського 21, 1. п. 1201 10-10

ЕДАГОГ б. професор гімназї, досвід-ний, енергїйний шукає лекцїї. Н. Гута Ославі б-лі п. Делатїн. 2-3

УНЕВАЖНЮЮ вкрадену військову книж-ку видану через П.К.У. Львів. Теодор Подлуський. 1335 1-2

ОГЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціалїст недуг легїнів, серця і жолука

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 46.

1058 Пересєтєвїя Рєнтгенон 11-24

ЗУБИ роблю Цінники

1 зол. корона	18 зол.
1 зол. зуб	15 "
1 зуб на кавчуку	2 "
1 направа	3 "

всьо з найліпшого матеріалу

РАППОРТ пл. Мар Йєвк 7

Полекший не удїляю. (de kas. de la Pair)

ЛІКЕРИ зробити дома ЛІКЕРИ

у 70 ріжних смаках „STELLA“ в 40 ріжних смаках до набуття в аптечних складах. Головний склад В.Г. МІШИНСЬКИЙ в Бердичеві, Галичина. для П. К. кооператив і торговельно-виловидний опуст. 37-7

КОМПОЛЕТ з ХІНСЬКОГО СРІБЛА

24 штук (6 ложок, 6 вилок, 6 ножів і 6 ложочок) 1312 за зол. 24 30 34

тільки у вирюника С.А. Ропшиц Львів СІКСТУСЬКА 11

Ширїть наш часопис!

Імж. Н. ЕЛЬЦ

Вирїбня радїових апаратів

„RADIONE“ у Відні

Сензацийна новість.

Найновїші, найліпші радїові апарати

Складові частї.

Генеральне заступництво на нїю Польщу (з вїмж. шлєського воєн)

„Бєкаєт“ с. з о. п.

Підприємство для краєв. і закор-торгівлі

Львів, пл. Марійська 8.

1 53 4 6

ВЕЛИКА ПОСЕЗОНОВА ПРОДАЖ

5000 м. фавелї гладкої і десесної	за 1 м. зол. 1 50
5000 м. бархану	1 м. зол. 1 40
300 м. радїо бархану	1 м. зол. 1 20
2000 м. руніков	1 м. зол. 1 10
1000 шт. ручнїх вїдпасованих	1 шт. 5 25
300 м. асфїру жард. і закорд.	1 м. шд. 1 20
150 м. простїрал вїдпас	1 шт. 5 25
200 м. крєтону на франки	1 м. зол. 1 10
500 м. фїдалок	1 м. зол. 1 40
1500 м. обрусв	1 м. зол. 1 40
1500 м. білого полотна	1 м. зол. 1 40
50 м. туз, серветок	3 шт. 1 50
50 м. стрїлок вїдпас	1 шт. 5 25
50 м. туз, хустїнок до вєса	6 шт. 5 25
500 м. вєдєв	1 шт. 5 25

Галицький Магазин Новостей

13-2 Львів, вул. Галицька 15.

Замовлення полаг. відоротною поштою.

П. мисляйте передплату!